

[Finansministeren.]

miske forhold. Bl. a. har jo arbejdsløsheden i sommer været en ubetydelighed større end sidste sommer, og den hidtidige stadige stigning i omsætningen af visse forbrugsbeskattede varer synes at være ved at ophøre. Spørgsmålet er, om dette blot skal tages som udtryk for, at vareefterspørgselen, som har været ekstraordinær stor lige siden krigens ophør, nu er ved at antage mere normale former, eller om vi nu virkelig står overfor en ny økonomisk situation. Dette sidste synes der dog endnu ikke at være tale om. Men det kan ikke udelukkes, at den finanspolitik, der i det sidste par år er ført herhjemme, har bidraget til en vis afdæmpning af den store vareefterspørgsel.

I den kommende tid må man med stigende opmærksomhed følge den internationale prisudvikling og vore egne økonomiske forhold. Statens finansielle politik er en vigtig bestanddel af den samlede økonomiske politik, og en finanspolitik, der sigter på at tilvejebringe et overskud på statsbudgettet, tjener det dobbelte formål at fremme genopbygningen og at bidrage til at stabilisere vort prisniveau. Der er sat meget ind på at få genopbygningen stærkt fremmet i 1948, og såvidt man nu kan se, synes der også at være gode udsigter til, at de investeringsmål, som årets nationalbudget byggede på, vil blive virkeliggjort.

Som et led i det europæiske økonomiske samarbejde har Danmark i disse dage til den europæiske samarbejdsorganisation i Paris afsendt en foreløbig redegørelse over udsigterne for Danmarks økonomiske genopbygning i perioden indtil sommeren 1952. Med bistand af Marshallhjælpen er det hensigten at søge genopbygningen yderligere fremmet i denne periode, og det vil da også være nødvendigt ved hjælp af finanspolitikken at medvirke til, at den nødvendige investering og opsparing finder sted.

Til slut vil jeg gerne fremsætte nogle få betragtninger om statens skattepolitik. Selvom der fortsat må tilstræbes et passende overskud på statens regnskab, er hermed intet endeligt sagt om den samlede skatteudskrivnings størrelse og om den måde, hvorpå skatterne skal tilvejebringes.

Af afgørende betydning bliver for det første omfanget af statens udgifter. Der er endnu knyttet en betydelig usikkerhed til skønnet over de samlede udgifter i det kommende finansår. I løbet af rigsdagssamlingen vil en del af denne usikkerhed forsvinde, og først da vil der kunne tages stilling til, hvor stor den samlede skatteudskrivning bør være.

For det andet kan den samlede skatteudskrivning som nævnt tilvejebringes på flere måder, og det kan ikke nægtes, at det stærkt stigende indkomst- og prisniveau har medført en fordeling af statsindkomsts-katten som ikke har været tilsigtet ved fastsættelsen af den nuværende skala og af fradragene i statens indkomtskattelov. Herved er de mindre indkomster ramt af en skatteforhøjelse, som forholdsvis er større end den, der er påført de store indkomster. I det hele taget har den økonomiske udvikling medført, at mange forældede bestemmelser i indkomtskatteloven er trådt tydeligere frem. Det må derfor hilses med tilfredshed, at skattekommissionen nu er så langt fremme med sit arbejde, at et forslag til en ny lov om indkomtskat til staten vil kunne forelægges for rigsdagen i denne samling. Selvom forslaget skulle kunne gennemføres i indeværende samling, vil det dog antagelig tidligst få virkning for skatteåret 1950—51; jeg vil derfor mene, at man i alle tilfælde må søge visse ændringer gennemført i udskrivningsloven for skatteåret 1949—50, og det er min agt at fremsætte forslag herom.

Jeg tænker her dels på en ændring af de nugældende forsørgerfradrag, dels på en korrigerende af skalaen for de mindre indkomster, således at der opnås en lettelse i skattebyrden for disse. Selvom det skulle være muligt samtidig at forhøje skatterne noget for de større indkomster, vil et sådant forslag sandsynligvis betyde en vis formindskelse af statens indtægter.

Desuden vil en i social henseende heldig omfordeling af skattebyrden kunne finde sted, hvis man forlader de nugældende regler om skattefradrag i forhold til børneantallet og i stedet indfører kontante børnetilskud. De nugældende bestemmelser medfører i strid med de principper, der iøvrigt ligger til grund for indkomstbeskatningen, at skattelempelsen for familier med børn bliver større, jo større indkomsten er. Regeringen overvejer derfor, som også nævnt i går af finansministeren, at søge en reform gennemført på dette område. Samtidig vil det være muligt at indarbejde de nugældende regler om rabatmærker for børn til tekstilvarer og smør i en sådan ordning.

Det er muligt gennem statens finanspolitik at bidrage til Danmarks genopbygning; men dette bør ikke hindre, at der ved skatternes nærmere udformning tages hensyn til den mindrebemidlede del af befolkningen. Netop herved vil hele befolkningen kunne inddrages i genopbygningsarbejdet og få del i resultaterne heraf.